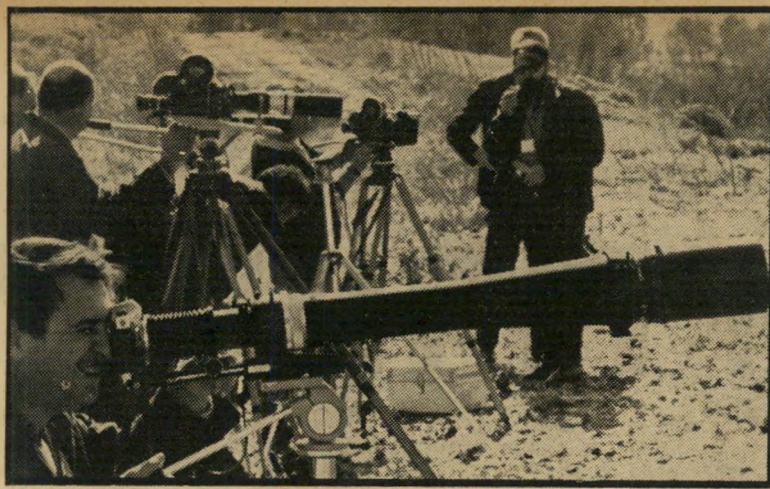

הסופה שנגזרה

אתם באמת חושבים שאנחנו לא עושים כלום, מלבד להגיד תהילים? שאל ראש הממשלה לוי אשכול את חברי הכנסת, בעת התיכוח הבטחוני. השיב לו ח"כ פא"י יעקוב כץ: "דחקא בזה אף אחד לא חושד בכנס". מחשבות כמוסות או טעות מיקרית? מנהיג מפ"ם, ח"כ בוז'ר יערי, התיישב השבוע בכנסת ליד שולחן הממשלה, עד שניגש אליו ח"כ חרות, מנ"ח חם כגין, והעיר לו על כך. הסיפור הבא סופר השבוע על הח"כ לשעבר זלמן סוזאייב, נשיא התאחדות בעלי התעשייה בתחילת השנה הנוכחית, כשהודים כשרים נוהגים להתפלל את תפילת הסליחות. נהג להשכים קום וללכת לבית הכנסת. כשנשאל מדוע, ענה כי עליו לבקש הפעם חרטה ומחילה על אחד האקטים הפוליטיים שלו. מכיון הסבירו למה התכוון: למאמרו המפורסם בהארץ, שהיה בשעתו ממבשרי הרעיון של הקמת גוש חרות-ליבראליזם. האירועים בתנועת החרות גרמו לו להתחרט על יומתו מאז. את התשובה לחידה הלאומית של אשכול - נתנה השבוע עסקנית רפ"י, ח"כ לזרן, שהייתה בעבר ח"כ מפ"ם ואהרן כץ. ח"כ מפ"ם, קבעה למדן: "יש לי חשד שחלק לא קטן מהבדיחות בא מרכז מפא"י". היא הוסיפה גם הסבר: "אלה ש עושים זאת נותנים פורקן לרחשי ליבם, כדי שלא יצטרכו לערוך ביקורת גלויה על מנהיגיהם". הסרט אני אחד, שסיבך כבר כמה פקודי ממשלה בהבטחות ובהתחרטות יות, הועלה גם לדיון בהעדת-הפנים של הכנסת. ח"כ המערך מנחם כהן נקט בת גישה תועלתית: "אני מציע שציגו את הסרט בפני חברי ההעדה". ח"כ חרות מנחם יריד גילה זהירות: "אני רק מבקש שהדיון פה לא יפורסם בעתונים, כדי שלא תישנה הפרסומות שעשונו בשעתו לסרט המניע לרצח". ח"כ רפ"י מרדכי סורי

צדמ דקד (שמאל) מוזג הסורים קינאת צלמים

כדורגל בעל שני השערים

מאז ומתמיד היתה שאיפתו הגדולה ביותר של יוסי רוזנצווייג: לנצח את הפועל פתח תקווה. הסיבה לכך פשוטה: הוא גדל במכבי פתח תקווה, ואיזה מכבי מלבסי אינו רוצה לנצח את הפועל?

חצי גוף בתוך השער. בשבת האחרונה הוא כבר לא שיחק במכבי פתח תקווה, ממנה עבר לאחר ירידתה לליגה א'. רוזנצווייג הופיע לראשונה העונה בשורות מכבי נתניה, אליה הועבר לאחר עיסקה בין שתי האגודות.

מכבי נתניה שיחקה נגד הפועל פתח תקווה וניצחה, לאחר שבועות של הפסדים, בשער 2:0. מבקע שני שערי הנצחון הנתניתיים יוסי רוזנצווייג.

ספר המבקע, סטודנט למשפטים וחושב אבן-יהודה: "פרצתי עד לקו הקרן ובעטתי את הכדור לרוחב השער של הפועל. שוער שלהם, ויסקר, תפס אותו כשהוא שוכב כבר עם חצי גוף בתוך השער. ואז עזר לו שלומוביץ להיכנס לגמרי לשער. הגול היה שני כבר היה יותר ברור. מרכזי שפיגלר הרים כדור, ואני נגחתי אותו לרשת".

בנתניה מתחילים בינתיים כדי לראות אם יעמוד לו כושרו של רוזנצווייג גם נגד יריבים שאינם מפתח תקווה.

הציון: 10

בקיבוץ מעייני צבי, שלחוף הכרמל, עשה השבוע החבר יואל שוהם, כרגע שוער הפועל פתח תקווה, את ההכנות האחרונות לניסיעתו לארצות-הברית.

מטרתה הרשמית של הניסיעה: ללמוד משך שנתיים חינוך גופני ופסיכותראפיה באוניברסיטה של סאן-פרנסיסקו, ולשחק באותו הזמן בקבוצת הכות המקומית, שהיא קבוצה המורכבת מכדורגלנים חובבים.

למרות גילו הצעיר, 22, היתה דרכו של שוהם אופיינית לדרך החתחתים שעל כדורגלן לעבור במדינה. הוא החל את דרכו כשוער בקבוצת מכבי חדרה, מהסיבה הישנה שהיה לו עם הרבה חברים. בקיבוץ אמרו לו: "מה זה? ממתי חבר קיבוץ משחק כדורגל עם אנשי הימין?" יואל עבר לשחק בקבוצת הפועל.

קימוץ בהוצאות. שוהם, בן להורים יואלי גרמניה, היה שוער הפועל תל-אביב, שיחק בקבוצה זו כמה משחקים מרשימים. בין השאר זכה באות השבתות לציון 10 (הגבוה ביותר) מטעם פרשני הספורט. אך כשהגיע תור הפרסים, לא זכרו לי יואל את הצלחותיו. הפועל תל-אביב עמדה לפני ניסיעה לאוסטרליה ולמזרח הרחוק, ראשי הקבוצה החליטו כי יש לקמץ בהוצאות. במ קום עסקו, השאירו בבית ספורטאי, בי המלצת המאמן דויד שווייצר הושאר יואל בארץ.

שוהם

הוא רתח אז מעט, וזכה באותה תקיפה לכמה הישגים מרשימים בנטיס-שולחן - ספורט בו הוא עוסק ניסף לפעילויו כדורגלן.

לאחר סיכוכו עם הפועל תל-אביב, עבר שוהם להפועל רמת-גן. גם כאן לא ליפק דבש, נאלץ לשחק באחת הקבוצות שהראו את הכדורגל העלוב ביותר במדינה. כושרו המעולה בעונה החולפת הוא שהציל את הפועל רמת-גן מיירידה לליגה נמוכה יותר. בראשית השנה רצה שוהם לעבור לקבוצה טובה יותר, בה יוכל לשחק ברמה גבוהה יותר. אך לשוא. גם יחסיו המצויינים עם מאמן מכבי חיפה, אברהם מנצ'ל, לא עזרו. מקבוצת הכדורגל הישראלית המשחרר, עקב חוק ההסגר הראשוני, רק המוות, ובזדאני ששחקן הפועל לא יעביר לקבוצת מכבי.

העובדה שהוא נאלץ לשחק בקבוצה היעדרת בשולי הכדורגל המקומי, ישאן לה השפעה גדולה על ראשי ההתאחדות, מנעה ממנו את הסיכוי להצליח בנבחרת הישראליה בכדורגל.

בעונה שעברה, עת היה בכושר מצויין, היו למאמן הנבחרת עשרות תירוצים כדי לא להזמין. כשעשה זאת לכסוף, לאחר כמה כלונות של שוערים אחרים, כבר היה שהם מעוניין בדברים אחרים. יחד עם חברו, כדורגלני הכוח-מכבי רמת-גן, אליהו

טיח כי העסק החדש לא יפריע לו ללכת לישון מוקדם בלילות ששי, כדי לשחק כהלכה בשבתות. "אני מקהה", הצהיר, "שכל אוהדיו יבואו במוצאי-שבתות לחגוג אצלנו את נצחונות מכבי". לספורטאי אחר, כדורגלן הכוח-מכבי רמת-גן יהודה (יהור) דלה, "שהרבני, יש סיבה טובה לירידה הזמנית בכושרו. זה פשוט: השרירים עייפים קצת, והרופא פקד לתת להם מנוחה. זה דיכא מאוד את יהודה, מה גם שהשבוע פגש אותו שוטר, נעץ בו מבט ושאל לבסוף: "תגיד, אתה היית פעם שחקן כדורגל?". טעות לעולם חוזרת. זה קרה בשבוע שעבר לשחקן יוסי בנאי, במדור זה, כשי שמו שורבב לסיפור על מסיבת שתייה רווה עשה. שנערכה בירושלים, הקשורה בשמו של יוסי אחר, הלא הוא נער הווהר יוסי ינאי. אין שום קשר בין שני היוסיים, מלבד הדמיון בשמות. בכל אופן, לבנאי (בית-גן-אלף-יוד) אין קשר לא ינאי ולא למסיבה. כשנשאלה הזמרת יפה ירקון, עת ביקרה בדורום-אמריקה, אם היא מופיעה במיוחד לפני קהל יהודי, ענתה לעתונאי החקרן: "לא, אני אומנית בני לאומית!". כינוסה של ועדת שבתות הנשק הישראלית-סורית גרם להתלקחות בחזית אחרת - חזית הצילום בישראל. כמעט כל צלמי העתונות במדינה עלו צפונה, במלוא הציוה, כדי להצביע את המאורע. כשהציבו את המצלמות בשטח שהוקצה להם, נידמה היה כי הציבו תוחמים (ראה תמונה). את השיא השיג הצלם מרדכי כר, בעל הטלסקופ הגדול ביותר, שעורר את קינאת חבריו. חקר עתונאי אירע השבוע לאיש מנרבי משה מייזל, עת רואיין בשידור חי בנלי-צה"ל, על נושאים פוליטיים אקטואליים. הוא קבע בפסגות כי חרות תתפלג, יצא מן האולפן ושמע כי בדיוק כרגע שויבך ברדיו התכשרו אנשי חרות מטעם מרכז תנועתם, כי הושגה שבת-נשק והסערה שכנה בינתיים. נוהג הספשעשרה, לאסוף החימות של שה קנים, הוביל השבוע נערה צעירה עם פינקס ביד אל הצייר יוסי (היפה) יריד. הנערה ביקשה חימה, ויורם שאל אותה אם היא מכירה אותו. בשבת, אתה צדוק צרפתי, השיבה, הצייר חיין ומילא את בקשתה. הוא חתם ב"בזל" "צדוק צרפתי". יהודית (גנידה) כוכבא, מי שהיתה שחקנית בלהקת הנח"ל, ושהש תלמה לאחר מכן באיפנו של לי שטרס, כרגע בארצות-הברית, עובדת עתה על זכונת תוכנית יחיד. היא נושאת יחד את אהת עם המוסיקאי מרדכי (מוסי) ברזי.

קים נקט עמדה אחרת: הצנזורה נמצאת במצב די קשה בעקבות הביקורת החריפה שנשמעה עליה באחרונה, והלחץ הציבורי עליה, ואם לא תקבל גיבוי ציבורי מהאים - לא יהיה מנוס מאישור הסרט הזה. רק ח"כ גח"ל, צבי צימרמן, גילה רוחב לב, כשאמר: "לא יזיק לאזרחים מסיימים לראות את הסרט הזה, כדי להימנע באמת מכל פגיעה באזרחים ערביים". מותו של שרה-מסטר לשעבר, בכור שימרת, העלה מנכ"י העבר הרבה זכרונות. פעם, למשל, ראיין העתונאי שלמה נקדימון את המפיקה ומנהלת אולפני הרצליה, לואי גוט קלאוזנר, על סיפרה סופת סיווג, בו מסופר על היים ארלוזורוב. היא סיפרה כי הו"ר לארשון של הכנסת, המנוח יוסף שפרינצק, ציננו את הספר, וכי עוד כמה אישים עברו על כתב-היד והשמיטו ממנו קטעים. לדברי קלאוזנר, הבטיח לה אז שיטריח כי בצוואתו יציין בדיוק היכן מונח כל החומר הקשור בפרשת הרצח, ומה היא האמת המסתתרת מאחורי הפרשה. שעות ספורות לאחר הראיון עם נקדימון טילפנה אליו קלאוזנר וביקשה ממנו הלין לפרסמו. העתונאי מילא את רצונה, עיכב את הפירסום לשנתיים. אגב, אבא אחימאיר, שנחשד ונאשם בשעתו, יחד עם שני עמיתיו, בביצוע הרצח, נפגש זמן קצר לפני מותו עם שיטריח, לשיחה ארוכה (7 שעות). שיטריח סיפר לאחר מכן, כי שיננע את אחימאיר כל אימת שנחלקו ביניהם בשאלות הקשורות לרצח ארלוזורוב. יותר מזה לא סיפר אז שר המשטרה. ביטאון הסטודנטים ניצוץ ראיין את ח"כ רפ"י משה רייך, לכן זכה לפנייה מאד מסיימת, שיראיין גם את ח"כ רפ"י שמו"עין פרם. כי זה מה שנקרא ברפ"י ש"כל חברי המפלגה הם שהי זכויות וחובות".

תותחים בגבול

המשורר הכי פורה בישראל הוא ללא ספק הצעיר התל-אביבי המסתתר מאחורי ראשי-התיבות "יב"י", הלא הוא יונה כץ יהודה. בתדירות של אחד לשלושה חודשים הוא מוציא ספרי שירה. המוציא האחר רון נקרא נפשי לשלום תפילה. לדברי יב"י זהו "קובץ שירים המוקדש לתמיכה בעם ויאט-נאם הנלחם לחרותו בפולשים האמריקאים", חוץ מזה: כל ההכנסות מן המכירה עוברות ישר למיפעל העזרה הרפואית של מארגן בארץ ועד השלום למען נפגעי ויאט-נאם. ההצגה מתקלם הקטן ומלחמתו בסרטיים, המתארת הולדת מפלגה פאשיסטית באנגליה, וזכה להצלחה. אך בימת השחקנים, המציגה אותה, לא מסתפקת בכך. השבוע מעלים השחקנים הצעירים מחזה נוסף - השגחה של ז'אן ז'אנה בבימויו של הרל נאמן. אופיינית לדרכי עבודתה של בימת השחקנים היא העובדה, כי במאי השנה זה, נאמן, הוא גם מוכר הכרטיסים. הכל כדי לחסוך, ולהקדיש את מעט הכסף למען האמנות. ימים רבים עבד כתבו הפוליטי של על המשמר, רפי בנקלר, על מאמר ההשמצה שלו על סיעת הכוח החדש. כשי פירסם אותו השבוע, התחיל אותו בטעות גסה. בנקלר שחור-הזקן ובעל החיוך הניצני ייחס לנאפוליון דחקא את המשפט המפורסם "המדינה זה אני". אולי בגלל שלא שמע מימיו על לואי ה-14 שבאמת אמר אותו. במערכת על המשמר התלוצצו השבוע עמיתיו, כי לבנקלר יש מול אילו היה לואי ה-14: בהיים, היה בהדאי שולח תיקון קטן למערכת. עוד כדורגלן פתח דיסקוטק, ביום השלישי בשבוע שעבר חגג ברוב פאר הודו שוערה המצטיין של מכבי תל-אביב, חיים ("חמיקה") לויין, את פתיחת הוא והוא שלו, במקום שבו נמצא קודם לכן מועדון צברה. השוער-הדיסקוטקאי הבי

החורף בעיצומו, אך השבוע פורר סמה כבר אפנת העתיד של החורפים הבאים: יותר קצר, יותר שקוף.